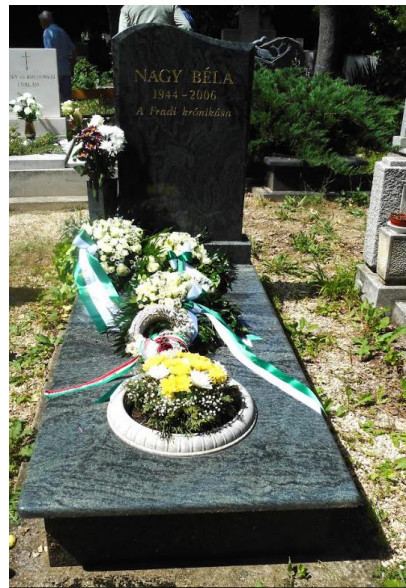

Nagy Béla 80 éves lenne...

Nagy Béla, az FTC krónikása, a Fradi múzeum alapítója, 106, az FTC történetéről írt könyv szerzője, társszerzője, szerkesztője május 6-án lett volna 80 éves. A 2006-ban bekövetkezett halála óta minden évben, születése napján megemlékeznek róla a Farkasréti temetőben levő sírjánál. Így volt ez idén is.

Takács Tibor, a Nagy Béla Hagyományörző Egyesület elnöke emlékezett meg Nagy Béla egyedülálló munkásságáról. Ezt követően koszorúzásra került sor. A síremléket beborították a Nagy Béla Hagyományörző Egyesület, az FTC, az FTC Baráti Kör és a Kárpátia Sport Polgári Társulás koszorúi, a megjelent barátok, tisztelők virágai.

Nagy Béla

Ma már természetes, minden fradista érzelmű ember tudja, hogy Magyarországon egyedül a Ferencvárosi Torna Club büszkélkedhet igazi múzeummal, no meg azzal is, hogy a történetét hozzáértő módon feldolgozták. Mindez egy olyan ember, Nagy Béla érdeme, aki közel négy évtizedig töltötte mindennapjait a klubban. Hatalmas munkával, elképesztő mennyiségű dokumentumot gyűjtött össze és rendszerezett, mindent megtudott szeretett egyesületéről, amit csak lehetett. Az 1899-es klubalapítás óta eltelt évek történelmét nála jobban senki nem ismerte, különös tekintettel a labdarúgó-szakosztályra. A könyvtárakban fellelhető újságokon, könyveken kívül számtalan egyedi írásos és tárgyi emléket olvasott át, nézett meg, s helyezett el a ferencvárosi történelem akkor még csak a fejében létező idővonalán.

Egy olyan emberről beszélünk, akinek a neve fogalom. A munkássága felbecsülhetetlen értékű, és az ember bizony óhatatlanul is elgondolkodik: ha ő nem érezte volna élete értelmének a Ferencváros múltjának felkutatását és megörökítését, akkor mit tudnánk ma Magyarország legnépszerűbb sportegyesületéről, legkedveltebb futbalcsapatáról? Mindannyiunk szerencséjére Nagy Béla feltette az életét a Ferencvárosi Torna Club szolgálatára és neki köszönhetően ma már szinte nyitott könyv ennek a klubnak a története. Soha nem állt le a gyűjtéssel, időről időre mindig talált újabb dokumentumokat, hozzájutott újabb információkhoz a múltból, amikkel mindig korrigálta az addig megjelenteket. Mi, a Fradi múzeum mai munkatársai a kötelességünknek érezzük, hogy folytassuk az általa megkezdett munkát, amit meg is teszünk, mi is keresünk új és újabb dokumentumokat, amiket hozzáadunk Nagy Béla gyűjtéséhez, vagy amikkel, ha úgy adódik, korrigáljuk a Nagy Béla által leírt adatokat, hogy szeretett klubunk történelmi tablója minél teljesebb és tökéletesebb legyen. Pontosan tudjuk azonban, hogy ezekhez a vállalkásokhoz Nagy Béla áldozatos munkája kellett, ami nélkül nehéz lenne rendet vágni a temérdek adat tengerében. Minden ilyen munkának az alapja az a több, mint száz könyv és kiadvány, amely Nagy Béla munkásságát fémjelezte.

Nagy Béla 80 esztendővel ezelőtt, 1944. május 6-án született. Mi sem természetesebb, kora gyermekkorától fanatikus szurkolója volt a Fradinak.

Nevezhette azt a hatalmi önkény ÉDOSZ-nak vagy Kinizsinek, színezhették más színűre, Nagy Béla szívében akkor is a három E-s címer és a zöld-fehér színek ragyogtak. És gyűjtött minden Fradiról szóló cikket, amelyek zöme a kivételes memóriájában meg is maradt. Civil foglalkozását tekintve pincér volt. Dolgozott egyebek mellett a budapesti Mátyás Pince étteremben, ahol a 60-as években megtörtént számára a csoda. Ott tartotta egyik rendezvényét a Fradi labdarúgó csapata, a vezetőkkel, játékosokkal együtt. Valószínű, hogy az ifjú kiszolgálónak a torkában dobogott a szíve, miközben az addig bálványozott legendáit szolgálhatta ki, ám a vezetőknek feltűnt, hogy ez az ember tudhat is valamit, mert a kérdései elárulták. Ebben az időben a klubházban éppen megürült egy adminisztratív hely és megkérdezték, lenne-e kedve az addig hobbiként űzött hihetetlen tevékenységét ott, az igazi adatok, jegyzőkönyvek között folytatni. Persze hogy volt, ilyen alkalom nem mindennap adódik egy halandó életében. Kezdetben csak lelkesedésből, fizetség nélkül látott munkához, mint afféle propagandista. Az adattengerből tendenciózusan válogatva egymás után jelentek meg a Fradiról szóló füzetek, könyvek, albumok. A munka értékét fel- és elismerve a klub vezetői nagyon gyorsan fizetett munkatárssá emelték, Ő lett az FTC krónikása. Munkáját lankadatlan lendülettel és szorgalommal végezte. 2006-ban bekövetkezett haláláig 106 könyvnek volt szerzője, társszerzője, szerkesztője, ez évente 3 kiadványt jelentett. Az ötletekből sohasem fogyott ki, még a halálos ágyán is dolgozott. Munkáin fradisták nemzedéke nőtt fel.

Otthona, dolgozószobája mindig is úgy nézett ki, mint egy múzeum, az ő álma azonban egy valódi múzeum volt, ahol ezeket a tárgyakat nemcsak a hozzá érkezők, hanem bárki megtekintheti. Természetesen ezzel az álmával folyamatosan ostromolta az FTC mindenkori vezetőit, különösen, amikor 1974-ben közeledett az új stadion - milyen furcsa ezt ma mondani arról a stadionról – megnyitása. Állandó kiállítást tervezett ezen a pályán, ahol a nézők egy helyen láthatják a klub hajdani és jelenlegi sikereinek bizonyítékait, kupákat, serlegeket, érméket, fényképeket és más dokumentumokat. Ez az állandó kiállítás létre is jött, amelynek helyszíne Nagy Béla mindenkori szobája és a hozzá tartozó helyiségek voltak. Ebből fejlődött ki az első Fradi-múzeum, amelynek a létrehozásáról szóló alapítólevelet Hargitai Károly ügyvezető elnök 1985.12.03-án adta át Nagy Bélának.

Nagy Béla álma tehát megvalósult, olyat hozott létre, amellyel nevét mindörökre beírta a klub történelemkönyvébe. Reméljük, ha fentről lenéz szeretett klubjára, látja a ma sikereit azt, hogy ezeket ma is feljegyezzük és bemutatjuk, hogy az álma ma is élő dolog, a múzeum él, gyarapszik és hirdeti az FTC nagyságát. Mi pedig hálás szívvel eljövünk ide és elhozzuk sírjára a megemlékezés és a köszönet virágait.

Budapest, 2024. május 6.